

EUROOPAN PARLAMENTTI

1999

2004

Istuntoasiakirja

LOPULLINEN
A5-0269/2001

12. heinäkuuta 2001

MIETINTÖ

Ehdotus neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille
(KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

Talous- ja raha-asioiden valiokunta

Esittelijä: Generoso Andria

Lainsäädäntömenettelyistä käytettävät symbolit

- * Kuulemismenettely
yksinkertainen enemmistö
- **I Yhteistoimintamenettely (ensimmäinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö*
- **II Yhteistoimintamenettely (toinen käsittely)
yksinkertainen enemmistö yhteisen kannan hyväksymiseksi parlamentin jäsenten enemmistö yhteisen kannan hylkäämiseksi tai tarkistamiseksi
- *** Hyväksyntämenettely
parlamentin jäsenten enemmistö lukuun ottamatta EY-sopimuksen 105, 107, 161 ja 300 artiklassa ja EU-sopimuksen 7 artiklassa tarkoitettuja tapauksia
- ***I Yhteispäätösmenettely (ensimmäinen käsittely) *yksinkertainen enemmistö*
- ***II Yhteispäätösmenettely (toinen käsittely)
yksinkertainen enemmistö yhteisen kannan hyväksymiseksi parlamentin jäsenten enemmistö yhteisen kannan hylkäämiseksi tai tarkistamiseksi
- ***III Yhteispäätösmenettely (kolmas käsittely)
yksinkertainen enemmistö yhteisen tekstin hyväksymiseksi

(Ilmoitettu menettely perustuu komission esittämään oikeusperustaan.)

Tarkistukset säädösehdotukseen

Parlamentin tarkistukset merkitään ***lihavoidulla kursiivilla***. Pelkkää *kursivointia* käytetään kiinnittämään teknisten yksiköiden huomio sellaisiin säädösehdotuksen osiin, jotka ehdotetaan korjattavaksi lopullisessa tekstissä (esimerkiksi selvästi virheelliset tai kyseisestä kieliversiosta pois jääneet kohdat). Korjausehdotusten hyväksymisestä päättävät asianomaiset tekniset yksiköt.

SISÄLTÖ

	Sivu
ASIAN KÄSITTELY	4
LAINSÄÄDÄNTÖEHDOTUS	5
LUONNOS LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI	8
PERUSTELUT	9
BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO	11

ASIAN KÄSITTELY

Neuvosto pyysi 21. maaliskuuta 2001 päivätyllä kirjeellä kuulla Euroopan parlamenttia EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan mukaisesti ehdotuksesta neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (KOM(2001) 113 – 2001/0062(CNS)).

Parlamentin puhemies ilmoitti 2. huhtikuuta 2001 pidetyssä istunnossa lähettäneensä kyseisen ehdotuksen asiasta vastaavaan talous- ja raha-asioiden valiokuntaan sekä 3. toukokuuta 2001 lausuntoa varten budjettivaliokuntaan (C5-0121/2001).

Talous- ja raha-asioiden valiokunta nimitti 10. huhtikuuta 2001 pitämässään kokouksessa esittelijäksi Amalia Sartorin. Talous- ja raha-asioiden valiokunta nimitti 19. kesäkuuta 2001 pitämässään kokouksessa esittelijäksi Generoso Andrian, koska Amalia Sartori ei ole enää valiokunnan jäsen.

Valiokunta käsittelee komission ehdotusta ja mietintöluonnosta 20. kesäkuuta 2001 ja 12. heinäkuuta 2001 pitämässään kokouksissa.

Viimeksi mainitussa kokouksessa valiokunta hyväksyi luonnoksen lainsäädäntöpäätöslausemaksi yksimielisesti.

Äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Christa Randzio-Plath (puheenjohtaja), Philippe A.R. Herzog (varapuheenjohtaja), Generoso Andria (esittelijä), Richard A. Balfe, Hans Blokland, Hans Udo Bullmann, Harald Ettl (Robert Goebbelsin puolesta), Ingo Friedrich (José Manuel García-Margallo y Marfilin puolesta), Carles-Alfred Gasòliba i Böhm, Lisbeth Grönfeldt Bergman, Christopher Huhne, Juan de Dios Izquierdo Collado (Luis Berenguer Fusterin puolesta), Pierre Jonckheer, Othmar Karas, Christoph Werner Konrad, Werner Langen (Alejandro Agag Longon puolesta), Jules Maaten (Olle Schmidtin puolesta), Thomas Mann (Astrid Lullingin puolesta), Ioannis Marinou, Ioannis Patakis, Fernando Pérez Royo, Mikko Pesälä (Karin Riis-Jørgensenin puolesta), John Purvis (Jonathan Evansin puolesta), Alexander Radwan, Bernhard Rapkay, Peter William Skinner, Charles Tannock, Marianne L.P. Thyssen, Helena Torres Marques, Bruno Trentin, Ieke van den Burg (Pervenche Berèsin puolesta), Theresa Villiers ja Karl von Wogau.

Budjettivaliokunnan lausunto on tämän mietinnön liitteenä.

Mietintö jätettiin käsiteltäväksi 12. heinäkuuta 2001.

Tarkistusten jättämisen määräaika ilmoitetaan sen istuntojakson esitysluonnoksessa, jonka aikana mietintöä käsitellään.

LAINSÄÄDÄNTÖEHDOTUS

Ehdotus neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

Ehdotusta muutetaan seuraavasti:

Komission teksti¹

Parlamentin tarkistukset

Tarkistus 1
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6 a) On perustettava asianmukainen talousarviojärjestelmä yhteisön talousarvion suojaamiseksi mahdollisilta riskeiltä, jotka liittyvät maksukyvyttömyyteen ja sitä seuraaviin vaatimuksiin takuun maksamisesta.

Perustelu

Euroopan unionin tuleva laajentuminen saattaa aiheuttaa niiden jäsenvaltioiden määrän lisääntymisen, jotka voivat hyötyä järjestelystä. Yhteisön talousarvion suojaaminen kaikilta mahdollisilta riskeiltä on moitteettoman varainhoidon mukaista.

Tarkistus 2
Johdanto-osan 8 kappale

(8) Yhtenäisvaluutan käyttöönotto on vähentänyt huomattavasti niiden jäsenvaltioiden määrää, jotka voivat käyttää rahoitusjärjestelyä. Tämä antaa perusteet nykyisen 16 miljardin euron enimmäismäärän alentamiseen. Myönnettävien lainojen enimmäismäärä on kuitenkin säilytettävä kyllin korkeana, jotta sillä voidaan riittävästi vastata useankin jäsenvaltion samanaikaisiin tarpeisiin. Myönnettävien lainojen enimmäismäärän

(8) Yhtenäisvaluutan käyttöönotto on vähentänyt huomattavasti niiden jäsenvaltioiden määrää, jotka voivat käyttää rahoitusjärjestelyä. Tämä antaa perusteet nykyisen 16 miljardin euron enimmäismäärän alentamiseen. Myönnettävien lainojen enimmäismäärä on kuitenkin säilytettävä kyllin korkeana, jotta sillä voidaan riittävästi vastata useankin jäsenvaltion samanaikaisiin tarpeisiin. Myönnettävien lainojen enimmäismäärän

¹ EYVL C 180, 26.6.2001, s. 199.

alentaminen 16 miljardista eurosta
12 miljardiin euroon näyttää vastaavan tätä
vaatimusta.

alentaminen 16 miljardista eurosta
12 miljardiin euroon näyttää vastaavan tätä
vaatimusta *ja ottavan huomioon myös
Euroopan unionin tulevan laajentumisen.*

Perustelu

*Unionin tulevaa laajentumista silmällä pitäen muutkin valtiot voivat hyödyntää
tukijärjestelyä. Vaikuttaa suotavalta ottaa tämä asia huomioon perusteltaessa
enimmäismäärän alentamista 12 miljardiin euroon.*

Tarkistus 3 9 artikla

Edellä 3 ja 5 artiklassa tarkoitetut
neuvoston päätökset tehdään
määräenemmistöllä komission
ehdotuksesta, jonka se esittää talous- ja
rahoituskomiteaa kuultuaan.

Edellä 3 ja 5 artiklassa tarkoitetut
neuvoston päätökset tehdään
määräenemmistöllä komission
ehdotuksesta, jonka se esittää talous- ja
rahoituskomiteaa *ja Euroopan
parlamenttia* kuultuaan.

Perustelu

*Tarkistuksella on tarkoitus antaa Euroopan parlamentille mahdollisuus antaa arvionsa tämän
järjestelyn toiminnasta ennen kaikkea se huomioon ottaen, että EMUn toiseen vaiheeseen
osallistuvien jäsenvaltioiden joukko saattaa muuttua.*

Tarkistus 4 11 artikla

Neuvosto tarkastelee joka *kolmas vuosi*
komission kertomuksen ja talous- ja
rahoituskomitean lausunnon perusteella,
täyttääkö järjestely edelleen
periaatteeltaan, menettelyiltään ja
enimmäismääriltään ne tarpeet, jotka
johtivat sen luomiseen.

Neuvosto tarkastelee joka *toinen vuosi*
komission kertomuksen ja talous- ja
rahoituskomitean *ja Euroopan
parlamentin* lausunnon perusteella,
täyttääkö järjestely edelleen
periaatteeltaan, menettelyiltään ja
enimmäismääriltään ne tarpeet, jotka
johtivat sen luomiseen.

Perustelu

Neuvoston on tarkastettava asiaa joka toinen vuosi laajentumista ajatellen, ja Euroopan parlamentin on voitava antaa lausuntonsa tukijärjestelystä ainakin kaksi kertaa vaalikauden aikana.

LUONNOS LAINSÄÄDÄNTÖPÄÄTÖSLAUSELMAKSI

Euroopan parlamentin lainsäädäntöpäätöslauselma ehdotuksesta neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille (KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

(Kuulemismenettely)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission ehdotuksen neuvostolle (KOM(2001) 113¹),
 - neuvoston kuultua sitä EY:n perustamissopimuksen 308 artiklan mukaisesti (C5-0121/2001),
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 67 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön sekä budjettivaliokunnan lausunnon (A5-0269/2001),
1. hyväksyy komission ehdotuksen näin muutettuna;
 2. pyytää komissiota muuttamaan ehdotustaan vastaavasti EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti;
 3. pyytää neuvostoa ilmoittamaan parlamentille, jos se aikoo poiketa parlamentin hyväksymästä sanamuodosta;
 4. pyytää tulla kuulluksi uudelleen, jos neuvosto aikoo tehdä huomattavia muutoksia komission ehdotukseen;
 5. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle.

¹ EYVL C 180, 26.6.2001, s. 199.

PERUSTELUT

Komission ehdotus

Nykyinen jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävän keskipitkän ajan rahoitustuen järjestely perustettiin neuvoston asetuksella 1969/88. Tällä asetuksella sulautettiin kaksi yhteisön rahoitusjärjestelyä eli keskipitkän ajan rahoitustuki ja jäsenvaltioiden maksutaseiden tukemiseen tarkoitettu yhteisön lainajärjestely yhdeksi keskipitkän ajan rahoitustuen järjestelyksi. Asetuksen tultua voimaan (25. kesäkuuta 1988) yhtenäistä järjestelyä on käytetty kahteen otteeseen: vuonna 1991 myönnettiin 2,2 miljardin euron laina, josta nostettiin vain 1 miljardin euron erä, ja vuonna 1993 myönnettiin 8 miljardin euron laina, josta nostettiin vain ensimmäiset erät.

ECOFIN-neuvoston 13. lokakuuta 1997 hyväksymien päätelmien johdosta ja voimassa olevan asetuksen 12 artiklan mukaisesti komissio tarkasteli tämän järjestelyn toimintaa ja esitti marraskuussa 1999 asiasta kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille. Kertomuksessa komissio arvioi, että väline on säilytettävä mutta että 16 miljardin euron enimmäismäärä olisi alennettava 12 miljardiin euroon sillä perusteella, että talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen täytäntöönpanon jälkeen vain ne jäsenvaltiot, joita koskee poikkeus, voivat hyödyntää järjestelyä. Neuvosto ja parlamentti tarkastelivat tätä kertomusta.

Edellä olevan perusteella komissio esitti 7. maaliskuuta 2001 ehdotuksen asetukseksi voimassa olevan järjestelyn muuttamisesta. Suurimmat muutokset olisivat seuraavat:

- lainojen enimmäismäärän alentaminen edellä kuvatulla tavalla
- mahdollisuus laajentaa komission valtuutusta velan- tai koronvaihtotoimiin (swap-operaatioihin)
- talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen käynnistyttyä rahapoliittisen komitean korvanneen talous- ja rahakomitean roolin tunnustaminen
- tarve saattaa tukijärjestelyn kautta myönnetyt lainat yhteensopiviksi Euroopan keskuspankin mahdollisesti hyvin lyhyeksi ajaksi myöntämien lainojen kanssa.

Euroopan parlamentin kanta

Kuten edellä mainittiin, Euroopan parlamentilla oli mahdollisuus määrittää kantansa komission vuonna 1999 esittämään kertomukseen 24. lokakuuta 2000 pidetyssä täysistunnossa hyväksytyssä Sartorin mietinnössä (A5-0277/2000). Tuolloin parlamentti suurimmaksi osaksi kannatti komission esitystä laskea lainojen enimmäismäärää 16 miljardista 12 miljardiin euroon. Lisäksi parlamentti toivoi, että sitä olisi vieläkin alennettava, jos muut jäsenvaltiot, joita poikkeus koskee, liittyvät yhtenäisvaluuttaan.

Yleisemmällä tasolla parlamentti korosti, että olisi suotavaa tarkastella kysymystä ehdokasvaltioiden maksutaseiden tukemisesta sekä tällä hetkellä eli liittymistä edeltävässä vaiheessa että silloin, kun ne liittyvät talous- ja rahaliiton toiseen vaiheeseen. Näiden maiden maksutaseen tasapainossa saattaa todella olla vaikeuksia ottaen huomioon rakenteelliset uudistukset, joita on meneillään liittymisen mahdollistamiseksi. Näin ollen parlamentti katsoo, että uusille jäsenvaltioille voitaisiin luoda erityinen väline ja ne voitaisiin integroida

nykyiseen järjestelyyn keskipitkällä aikavälillä.

Mainittakoon, että myös Euroopan keskuspankki on laatinut lausunnon asiasta EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 4 kohdan nojalla. Keskuspankki periaatteessa tukee ehdotusta, mutta se totesi myös, että ehdotuksella siirretään lainojen hallinnointi komissiolle. Tämä olisi ristiriidassa sen kanssa, että aikaisemmin vastaavanlaisia järjestelyjä hallinnoi keskuspankki. Esittelijä ottaa tämän huomioon mutta ei kuitenkaan näe mitään estettä sille, että komissio ottaisi päävastuun lainajärjestelyjen hallinnoinnista.

Johtopäätökset

Komission ehdotus voidaan periaatteessa hyväksyä siltä osin kuin sen tavoitteena on nopeuttaa ja nykyaikaistaa yhtenäistä rahoitustuen järjestelyä. Sekä enimmäismäärän alentaminen että turvautuminen swap-operaatioihin voivat osaltaan tehostaa tätä järjestelyä, kun sitä tarvitaan. Esittelijä aikoo kuitenkin esittää kolmea tarkistusta, joilla pyritään ottamaan huomioon EU:n tuleva laajentuminen ja takaamaan luotettavampi menettely järjestelyn toiminnan tarkastelemiseksi siten, että Euroopan parlamentti otetaan mukaan menettelyyn.

Jäljellä on vielä kysymys, pitäisikö luoda järjestely ehdokasvaltioiden maksutaseiden tukemiseksi. Olisi vielä kerran korostettava tarvetta tarkastella asianmukaista järjestelyä, jolla voitaisiin ratkaista näiden valtioiden erityisongelmat, myös mahdollisten kansainvälisten rahoitusmarkkinakriisien valossa. Tältä osin parlamentti toivoo, että komissio esittää konkreettisen ehdotuksen lyhyen ajan kuluessa.

Toisaalta on selvää, että enimmäismääriä on mukautettava, kun talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen osallistuvien jäsenvaltioiden määrä muuttuu.

26. kesäkuuta 2001

BUDJETTIVALIOKUNNAN LAUSUNTO

talous- ja raha-asioiden valiokunnalle

Ehdotus neuvoston asetukseksi järjestelystä keskipitkän ajan rahoitustuen myöntämiseksi jäsenvaltioiden maksutaseille
(KOM(2001) 113 – C5-0121/2001 – 2001/0062(CNS))

Valmistelija: Esko Olavi Seppänen

ASIAN KÄSITTELY

Budjettivaliokunta nimitti 29. toukokuuta 2001 pitämässään kokouksessa valmistelijaksi Esko Olavi Seppäsen.

Valiokunta käsitteli lausuntoluonnosta 25. toukokuuta 2001 pitämässään kokouksessa.

Viimeksi mainitussa kokouksessa valiokunta hyväksyi jäljempänä esitetyt tarkistukset yksimielisesti.

Äänestyksessä olivat läsnä seuraavat jäsenet: Terence Wynn (puheenjohtaja), Reimer Böge (varapuheenjohtaja), Bárbara Dührkop Dührkop (varapuheenjohtaja), Ioannis Averoff, Joan Colom i Naval, Carlos Costa Neves, Göran Färm, Catherine Guy-Quint, Jutta D. Haug, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bartho Pronk (Markus Ferberin puolesta), Heide Rühle, Alejo Vidal-Quadras Roca, Kyösti Tapio Virrankoski ja Ralf Walter.

LYHYET PERUSTELUT

I. Johdanto

Komission ehdotuksen tarkoituksena on muuttaa neuvoston asetusta N:o 1969/88, jolla perustettiin jäsenvaltioiden maksutaseille myönnettävän keskipitkän ajan rahoitustuen järjestely. EY:n perustamissopimuksen 119 artiklassa määrätään, että neuvosto antaa keskinäistä apua, jos jäsenvaltiolla on maksutasetaan koskevia vaikeuksia tai tällaiset vaikeudet uhkaavat sitä vakavasti ja nämä vaikeudet ovat omiaan vaarantamaan yhteismarkkinoiden toimintaa. Neuvosto voi panna järjestelyn täytäntöön joko sellaisen jäsenvaltion, jota tällaiset vaikeudet uhkaavat, tai komission aloitteesta. Järjestely mahdollistaa rahoitustuen myöntämisen nopeasti ja jokaisen lainan on oltava sidoksissa siihen, että kyseinen jäsenvaltio toteuttaa talouspoliittisia toimia, joiden tarkoituksena on varmistaa maksutasetilanteen vakauden saattaminen ennalleen. Vuoden 1988 jälkeen järjestelyä on käytetty kahteen otteeseen.¹ Järjestelyyn käytettäväksi enimmäismääräksi määrättiin 16 miljardia euroa ja lainat taataan kokonaan ja suoraan yhteisön talousarviosta. Takuurahastojärjestelmää ei käytetä, koska sen tarkoituksena on suojata talousarviota mahdollisilta kolmansille maille myönnettyistä tuista johtuvilta riskeiltä.

II. Uuden neuvoston asetuksen tarpeellisuus ja ehdotuksen sisältö

Talous- ja rahaliiton kolmannen vaiheen alkamisen takia perustamissopimuksen 119 artikla ei koske liittoon kuuluvia jäsenvaltioita, koska ne eivät voi enää hyötyä keskipitkän ajan rahoitustuen järjestelystä. Vain jäsenvaltiot, joita koskee kolmanteen vaiheeseen osallistumista koskeva poikkeus, voivat hyötyä rahoitusjärjestelystä. Tämän takia komissio on ehdottanut lainojen enimmäismäärän alentamista 16 miljardista eurosta 12 miljardiin euroon. Lisäksi uudessa ehdotuksessa edellytetään, että lainat tulisi rahoittaa yksinomaan pääomamarkkinoilta saatavilla varoilla sen sijaan, että myönnettyt lainat rahoitettaisiin suoraan jäsenvaltioiden varoin. Järjestelmän yksinkertaistamiseksi ja tehostamiseksi ehdotetaan myös, että komissio hallinnoisi lainoja Euroopan keskuspankin asemesta.

Parlamentti ilmaisi kantansa lokakuussa 2000 siitä, että rahoitustuen järjestelyn säilyttäminen on edelleen yhteisön edun mukaista ja kannatti 16 miljardin euron enimmäismäärän alentamista 12 miljardiin euroon. Parlamentti pyysi kuitenkin asianmukaisten toimien toteuttamista niiden uusien jäsenvaltioiden tarpeiden huomioon ottamiseksi, jotka eivät liity yhtenäisvaluuttaan.²

III. Talousarvioon kohdistuvat vaikutukset

Järjestelystä myönnettävät lainat taataan nyt ja jatkossa kokonaan ja suoraan yhteisön talousarviosta. Järjestelyä käytetään vain poikkeuksellisissa olosuhteissa ja se vaikuttaa talousarvioon maksukyvyttömyystapauksissa ja takuun maksua vaadittaessa. Maksukyvyttömyystapauksissa ja niihin liittyvissä vaatimuksissa takuun maksamisesta komission olisi turvauduttava järjestelyn yhteydessä suoraan talousarvioon esimerkiksi siirtämällä varoja kyseiseen budjettikohtaan. Jos tämä ei kuitenkaan riitä, uusia varoja on otettava käyttöön korjaavassa lisätalousarviossa. On kuitenkin myönnettävä, että taloudellisen

¹ Vuonna 1991 myönnettiin 2,2 miljardin euron laina, jonka eristä nostettiin vain ensimmäinen miljardin euron erä ja vuonna 1993 8 miljardin euron laina, jonka eristä nostettiin vain kaksi kahden miljardin euron erää.

² 24. lokakuuta 2000 pidetyn istunnon pöytäkirja (A5-0277/2000).

lähentymisen edistyessä ja jäsenvaltioiden, jotka voivat hyötyä rahoitusjärjestelystä, määrän vähentyessä tällaisen tilanteen syntyminen ei ole kovin todennäköinen. Tilanne saattaa kuitenkin muuttua EU:n laajentuessa sellaisten uusien jäsenvaltioiden myötä, jotka eivät osallistu yhtenäisvaluuttaan ja lisäävät täten rahoitusjärjestelystä hyötymään pystyvien jäsenvaltioiden määrää. Huolestuttavaa on, että yhteisön talousarviota ei ole suojattu maksukyvyttömyystapauksilta ja kyseessä olevat rahasummat (nyt korkeintaan 12 miljardia euroa) voivat olla huomattavan suuria.

Yhteisön talousarvio on sitä vastoin suojattu EU:n ulkopuolisille maille myönnettyjen lainojen osalta takuurahastojärjestelmällä, johon kuuluu rahoitusnäkymissä määrätty, vuonna 2001 korkeintaan 208 miljoonan euron suuruinen varaus. Tästä varauksesta maksetaan kunkin lainan takuusummaa vastaava määrä takuurahastoon. Esittelijä käsitteli järjestelmän toimintaa perusteellisesti maaliskuussa 2000 laatimassaan työasiakirjassa (PE 232.992). Järjestelmä on osoittautunut tehokkaaksi keinoksi suojella yhteisön talousarviota mahdollisilta riskeiltä. Tässä yhteydessä jäsenten olisi ainoastaan otettava huomioon, että enimmäismäärään kohdistuva paine on edelleen huolestuttava. Jos kaikki suunnitellut toimet aiotaan rahoittaa kesäkuun 2001 tilanteen mukaisesti, vuoden 2001 enimmäismäärästä jää käytettäväksi vain 8 miljoonaa euroa, minkä perusteella jäljelle jäävä lainakapasiteetti makrotaloudellista rahoitusapua varten on 89 miljoonaa euroa (lainat on taattu kokonaan) tai 137 miljoonaa euroa Euroopan investointipankin myöntämistä lainoista (uuden mandaatin mukaan 65 prosenttia lainoista on taattu). Toisin sanoen tilanteessa ei ole tämän järjestelyn osalta liikkumavaraa sellaisten odottamattomien tapausten varalle, jotka saattaisivat edellyttää Euroopan unionin tukea.

IV. Johtopäätökset

- 1) Jäsenvaltioille, joilla on maksutasetta koskevia vaikeuksia, myönnettyt lainat taataan tämän järjestelyn yhteydessä kokonaan ja suoraan yhteisön talousarviosta.
- 2) Maksukyvyttömyysriskiä ei voida koskaan sulkea täysin pois. Tämän takia jokaiseen tämän järjestelyn yhteydessä myönnettyyn lainaan liittyy yhteisön talousarvioon kohdistuva riski, koska ei ole olemassa järjestelmää, joka suojaisi talousarviota takuun maksamiseen liittyviltä vaatimuksilta.
- 3) Kun otetaan huomioon, että kyse on edelleen huomattavista rahasummista, yhteisön talousarvio on suojattava tämän järjestelyn yhteydessä samalla tavalla kuin Euroopan unionin ulkopuolisille maille myönnettävien lainojen osalta.

TARKISTUKSET

Budjettivaliokunta pyytää asiasta vastaavaa talous- ja raha-asioiden valiokuntaa sisällyttämään mietintöönsä seuraavat tarkistukset:

Komission teksti ¹

Parlamentin tarkistukset

Tarkistus 1
Johdanto-osan 6 a kappale (uusi)

(6 a) On perustettava asianmukainen talousarviojärjestelmä yhteisön talousarvion suojaamiseksi mahdollisilta riskeiltä, jotka liittyvät maksukyvyttömyyteen ja sitä seuraaviin vaatimuksiin takuun maksamisesta.

Perustelu

Euroopan unionin tuleva laajentuminen saattaa aiheuttaa niiden jäsenvaltioiden määrän lisääntymisen, jotka voivat hyötyä järjestelystä. Yhteisön talousarvion suojaaminen kaikilta mahdollisilta riskeiltä on moitteettoman varainhoidon mukaista.

¹ Ei vielä julkaistu EYVL:ssä.